62а

Белград, 1898. Октомврий 22. 18

Многоуважаеми Господине Стоилов,

Видях се съ Ваше Пр. Стоилова, при
нейното завръщание, и той ми съобщи
това, което Сие казахте и Вий, а и Негово
Царско Величество, Господаря, че търпъла
да изпълнимъ за двоки и други нещата изъ
Сръбия по примирието, което съ на Вас вече
извъстни. При всичко, че аз усетихъ го
нежелъ да потвърдимъ нашето примирение,
было ли бъло, дали нелъзъло, да се потвър-
ждава, обнародвано, поне за два месеца, ако
България, по това не мога да сгрешимъ, да
считамъ моя фамосъ, защото .... Вашата
съ ще .... Вий знаете, Господине Стоилове,
че аз винаги търсихъ да избегнъ за
себе си и за своето примирение. Но какво
сами грешки дака на Ваше, Вашата, отвъ
да Ви се повторятъ, че въ сръбско примирение,
сами по-много сръбски дъло. Удържихъ, колко ли
се непотребихъ, около 1500 фр. за информации

Писмо изпратено — 28.VIII.62а